

af omtrent 4,000 Rb. Medens disse Processer førtes mod Schmidt, blev den afbøde Overformynder Nielsens Bo opgjort, og der fremkom derved til Dækning af Kasse manglen 7,922 Rb. Det var hele det Udbytte, som Overformynderiet fik af Nielsens Bo. Men da der nu var to Arter af Ansvar, nemlig en Sum, for hvilken Nielsen alene bærer Ansvaret, og en Sum, for hvilken Begge bære Ansvaret, bestemte Justitsministeriet, at dette Udbytte af Nielsens Bo skulde repareres forholdsvis paa disse to Poster. Justitsministeriet sendte i den Anledning en Embedsmand og en Sagfører til Odense, som foretog en Deling af dette Beløb. Paa den Post, som blev ført Schmidt til Ansvar, bestaldes der da 6,589 Rb., og der blev saaledes tilbage til Afdrag paa det Beløb, hvorfor Nielsen alene havde Ansvaret, 1,332 Rb. Det andet Punkt altsaa, som Udvalget har maattet undersøge, har ført os til den Mening, at der bliver omtrent 4,000 Rb. tilbage, som ikke blive dækkede, hvis Løven vedtages.

Udvalget har fundet Anledning til at indstille Schmidt til en gunstig Bedømmelse her i Rigsbagen. Alle de Erklæringer, der her foreligge lige fra det Dieblik af Overformynderiets Kassemangel opdages, gaar ud paa at constatere Schmidts Udflygt i Kassemanglen og fuldkomne Uvidenhed om den. Der har været opløst det Spørgsmaal, om ikke denne Kassemangel i Virkeligheden var opstaaet længe forinden Schmidt blev Overformynder. Schmidt blev anden Overformynder den 12te Juli 1854. Den første Overformynder, Brændevinsbrænder Nielsen, døde den 22de August 1857; deraf Samarbejdet som Overformynder indskrænker sig saaledes til 3 Aar. Spørgsmaalet om, hvorvidt Kassemangelen var opstaaet, førend Schmidt blev Overformynder, kan imidlertid efter min Mening ikke løses efter de Oplysninger, der foreligge. Ministeriet har, som Motiverne ophjse, været tilbøjeligt til at antage, at Kassemanglen fandt Sted, idetmindste tildeels, førend Schmidt udnævntes til Overformynder. Imidlertid udtaler den Dom, der er affagt i Sagen mellem Schmidt og Kammerherre Benzou, en anden Mening, nemlig at Kassemanglen først er opstaaet i de sidste Aar af Nielsens Levetid. Udvalget har ikke

lagt Vægt paa dette Moment. Udvalget har anseet det for tilstrækkeligt, at det er oplyst af Alle i Odense, baade Embedsmænd og Rægsfolk, baade de Autoriteter, der skulle paasee Overformynderiets rette Bestyrelse, og enhver Anden, der kom i Forhold til Overformynderiet, at det var den almindelige Mening i Odense, at den første Overformynder repræsenterede Overformynderiet, og at, hvad han gjorde, var bindende for Odense Overformynderi og for det Gersdorffske Fideicommiss. Det er det ene Moment, som Udvalget har anseet for givet, og hvorefter man har anseet det for udflydeligt, at Schmidt som anden Overformynder stedse lod Overformynderiets Activer og Penge være under den første Overformynders Bestyrelse, og at han indskrænkede sin Virksomhed til ikkun at underskrive Regnskaber og Dwittering, uden at han efteraae, om Beholdningen eller Activerne vare tilfede. Dette Schmidts Forhold er saameget mere tilgiveligt, som han, som anden Overformynder, slet ikke blev tilkaldt, naar der var Kasseundersøgelse. Autoriteterne foretog Kasseundersøgelse alene i den første Overformynders Nærværelse, og Protocolen udviser aldeles Intet om, at den anden Overformynder har været tilkaldt ved en saadan Undersøgelse. Dette er et afgjørende Datum for, at det fra Autoriteternes Side blev billiget, at Schmidt saaledes holdt sig passiv ved Overformynderiets daglige Forretninger. Det andet Moment, hvori Udvalget finder en stor Udflygt for Overformynder Schmidt, er den Slaphed i Controllen, som fandt Sted fra Autoriteternes Side. Det er muligt, at, om ogsaa denne Control var bleven udført overeensstemmende med Lovgivningens Forskrifter, Kassemanglen alligevel vilde have fundet Sted. Det er nemlig paastaet af dem, der have tiltrøst sig stor Indsigt i det offentlige Regnskabsvæsen og Controllen med samme, at en saadan summarisk Kasseundersøgelse, som er foreskrevet i Kasseordningen af 1840, ikke er istand til at opdage Underfløb. Udvalget behøver saameget mindre at inklade sig paa Detaillen af dette Spørgsmaal, som det er givet, at der i Aarene 1853—57 kun to Gange har været foretaget summariske Kasseundersøgelser, og at fra denne Tid af den foreskrevne